

Het gesloten medaillon

Eerste druk, augustus 2012

© 2012 JWH Stouten

Fotograaf: KV Stouten

ISBN: 978-90-484-2548-8

NUR: 331

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

[www.freemusketeers.nl](http://www.freemusketeers.nl)



Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

# **Het Gesloten Medaillon**

**JWH Stouten**



*Opgedragen aan mijn kids!*



## Inhoudsopgave

1.	Het conflict op bureau	9
2.	De ontmoeting met minnaar	17
3.	Het fatale conflict	27
4.	De melding	37
5.	De ontdekking van het lijk	45
6.	Het onderzoek ter plaatse	53
7.	Een TGO wordt gestart	58
8.	Het verloop van het onderzoek	67
9.	De voortgang van het TGO	74
10.	Paar dagen rust	82
11.	Uit het TGO gezet	89
12.	Bestuderen van dossiers	97
13.	Verdacht	107
14.	De vlucht in de polder	114
15.	Contact met Bea	121
16.	De confrontatie	129
17.	Nader onderzoek en gevolg	135

## Personages:

Jan de Groot  
Hoofdagent van politie

Bea Kleinsma  
Advocate, vriendin van Jan de Groot

Katinka  
Prostituee

Henry  
Minnaar van Katinka

Kees Kluivers  
Brigadier – rechercheur

Wijnand Appel  
Hoofdcommissaris  
Regio chef

Jack van der Steen  
Teamleider arrestatieteam



‘Jan de Groot, gesteld kan worden, dat je een behoorlijk stuk eigenwijs vreten bent’. Deze woorden komen behoorlijk aan bij de aangesproken persoon, die als bijrijder wat gemakkelijk onderuit zit in de opvallende politie surveillance auto, merk Opel, type Vectra.

De woorden worden hardop in zijn richting gezegd door zijn surveillancemaat Henk Voorman, die met een soepelheid, waaruit een jarenlange ervaring in diverse merken surveillancevoertuigen blijkt, het surveillance voertuig door de straten van Hazerswoude-Rijndijk, een kleine gemeente in het district Rijn- en Veenstreek van de politie regio Hollands Midden, stuurde. In het team Leiderdorp, waaronder Hazerswoude valt, zijn beide dienders, als hoofdagent werkzaam.

Door de woorden van Henk gaat Jan met z'n gedachten terug naar het voorval eerder op de middag tussen hem en Kees Kluivers, een rechercheur van de korpsrecherche, een in de ogen van Jan een arrogante vent.

Het voorval had eigenlijk niets te betekenen, maar Jan vond het nu een keer genoeg, altijd die arrogante uitstraling, dubbelzinnige opmerkingen, dat wat hautaine gedoe en dan die vervelende subtiele verwijzingen naar zijn schoonvader, Wijnand Appel, de hoofdcommissaris en ook nog eens korpschef van de regio Hollands Midden.

Hoewel werkzaam op het hoofdbureau bij de korpsrecherche komt Kluivers regelmatig op de teambureaus, zogenaamd om relevante informatie van de straat direct te kunnen horen, allemaal kul natuurlijk, want voor dergelijke informatie, zijn de communicatielijnen duidelijk vastgesteld. Elke diender weet hoe hij de CIE, de vroegere Centrale Inlichtingendienst kan en moet informeren en als er helemaal iets gek is pak je gewoon de telefoon of stuur je een Email.

Nee, Kluivers komt altijd op een bepaald tijdstip in de middag voor zijn ‘informatie-vergaring’ en na het gebruikelijke bakje koffie is het

altijd 'te laat' om nog naar het hoofdbureau te gaan en maakt hij volgens eigen zeggen 'er een vroegertje' van door een aantal overuren of plusuren terug te nemen.

Hij gaat dus gewoon naar huis, niks te laat, niks vroegertje, niks terugnemen van uren, gewoon de kluit belazeren door een vrije middag, althans een groot gedeelte van de middag ongeschreven vrij te nemen. Zijn overuren of plusuren blijven dus gewoon staan en niemand die daar naar kraait. Betaalt vrij nemen heet dat.

Toen hij vanmiddag weer op het districts bureau in Alphen aan den Rijn, in de agentenwacht, kwam, de teambureaus zijn immers vaak gesloten in het weekend, vanwege krapte in de personeelsbezetting, was het voor Jan niet mogelijk om zich in te houden en hij plaatste nadat Kluivers zijn act van 'vroegertje te nemen' weer had opgevoerd, de opmerking dat het toch wel hard ging met het plaatsen van zijn nieuwe schutting.

Zoals een ieder weet bewoont Kluivers samen met zijn vrouw een leuke, kleine woning net buiten de bebouwde kom van de gemeente Rijnwoude aan de kant van Koudekerk aan den Rijn op de grens met Alphen aan den Rijn.

Kluivers werd, zoals altijd als Jan dergelijke opmerkingen plaatste, hartstikke nijdig en hij begon Jan te bestoken met allerlei verhalen van vroeger, hoe hij zich altijd, ook ten koste van het thuisfront zich voor 120% had ingespannen en ingezet voor de baas en dat dat niets te maken had met het feit, dat zijn schoonvader de korpschef was van deze regio, en dat hij, terwijl hij hem met gestrekte hand en wijsvinger aanwees, alsof hij goed de aandacht om hem wilde vestigen, de Groot nog wat van hem kon leren.

'Vandaag of morgen ga je te ver de Groot dan heb ik je. Ik laat niet over mij heenlopen door een hoofdagent met een tekort aan bevorderingskansen, die denkt alles te kunnen en te mogen zeggen. Pas op de Groot! Je kunt mij beter niet als vijand hebben, ik sloop je,' bitste Kluivers, inmiddels met een rood aangelopen hoofd, alsof hij elk moment een woede uitbarsting kon krijgen in de richting van de Groot.